

[Ludvigsen.]

faaet for Skibet, beløb sig til lidt mere end Halvdelen af, hvad det havde kostet at bygge, afviste man ham. Han fik intet.

Nu er jeg jo vis paa — og det samme er vel mange, som levede med i den Tid og fulgte lidt med —, at saadan er det gaaet adskillige danske Sømænd: Der er ikke blevet set med Forstaaelse paa det Heltemod, som de udviste under Krigen, og det giver en Forklaring paa, at Sømændenes Forbund ikke har været særlig begejstret for at gaa med ind i dette Arbejde.

Min Hensigt med disse faa Ord er, om ikke, da nu denne Mand ernærer sig med Fiskeri under smaa og fattige Vilkaar, dette Rederi med Velvillie vilde se paa dette Forhold og erkende, at det, om end ikke juridisk, saa dog moralsk set har en Forpligtelse til at erstatte denne Mand det Værktøj, som han mistede ved denne Torpedering.

Sevelsted: Under Finanslovbehandlingen har forskellige ærede Talere omtalt de mange Automobilulykker, som aarligt finder Sted her i vort Land. Nægtes kan det jo heller ikke, at vi her staar overfor et Spørgsmaal, hvortil man absolut ikke kan stille sig ligegyldig. Automobilulykkernes Tal er desværre stærkt stigende; man kan næsten ikke tage et Dagblad i sin Haand, uden man kan læse om Automobilulykker snart her snart der. Og spørger man saa om Aarsagen til de mange Automobilulykker, der aarlig finder Sted, ja, da synes Aarsagen næsten altid, naar den da kommer offentlig frem, at være den, at Chaufføren har været beruset og har kørt med for stærk Fart. De to Ting synes næsten altid at følges ad: Er Chaufføren først beruset, skal Kørehastigheden sættes op langt ud over det sædvanlige.

Her er et Forhold, som det absolut maa kræves at Politiet har sin Aarvaagenhed henvendt paa. Med stor Opmærksomhed paahørte jeg Justitsministerens Udtalelser under Finanslovbehandlingen om dette Emne. Paa Sp. 1187 udtalte den højtærede Justitsminister, at der ikke vilde blive vist berusede Chauffører nogen som helst Medlidenhed, naar de søgte om Benaadning for den Straf, der var idømt dem. Og paa samme Spalte oplyste Justitsministeren endvidere, at Ministeriet havde tilskrevet Landets Politimestre, at man ogsaa ønsker de Beværtere draget til Ansvar, hos hvem Chaufførerne har nydt Spiritusen.

De Udtalelser, som den højtærede Justitsminister har fremsat her, mangler absolut ikke noget i Klarhed, og det Stand-

punkt, som Justitsministeren her indtager, tror jeg vil blive hilst med overordentlig stor Tilfredshed af mange Mennesker i vort Land, ja, af hele Befolkningen, kan jeg vel sige. Det har forundret mig at se, at den konservative Presse her i København har ment at have Raad til et Angreb paa Justitsministeren netop paa Grund af disse Udtalelser. Det forekommer mig, at det vidner om, at man her har meget lidt Forstaaelse af de Ulykker, som hensynsløse Bilister ofte foraarsager.

Man ser da ogsaa i det i Dag udkomne Nummer af „Motorbladet“, at det i det store og hele giver Justitsministeren Ret i hans Udtalelser. Bladets Redaktør, Direktør S. Kyhl, skriver bl. a. — jeg maa udbede mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere et Par Linier:

„Paa Grundlag af Dagbladsreferaterne udtalte jeg mig til et af de københavnske Blade om Ministerens Tale, der, saaledes som den blev refereret for mig, indeholdt adskillige Punkter, som man nødvendigvis maatte imødegaa. Jeg beklager i høj Grad, at dette er sket, thi efter at være blevet bekendt med det stenografiske Referat kan jeg ikke se andet end, at de motorkørende i Hovedsagen kan tiltræde alle de af Justitsministeren fremsatte Udtalelser.“

Af det nu oplæste fremgaar jo klart, at Hr. Direktør Kyhl er blevet ført bag Lyset af en af Pressens, af en af „Nationaltidende“s Journalister, hvad Direktøren meget beklager. Det forekommer mig ogsaa, at det tjener vedkommende Journalist til liden Ære, at man for at faa Grundlag for et Angreb paa Justitsministeren giver Direktør Kyhl urigtige Meddelelser om den Tale, Ministeren har holdt her i Tinget.

Men de mange Hjem trindt om i vort Land, der er blevet ramt af en Automobilulykke, hvor Faderen eller Moderen eller et Barn er blevet kørt ned af en beruset Chauffør, har ikke Raad til at være overlegne overfor Justitsministeren, fordi han forlanger, at Politiet skal optræde med stor Bestemthed og Fasthed overfor berusede Chauffører. Tværtimod, her vil man vide at være Justitsministeren taknemmelig for en saadan kraftig Optræden.

For nogen Tid tilbage var jeg selv Øjenvidne til en uhyggelig Automobilulykke. Som ved et Under slap alle fra det med Livet. Et Hestekøretøj blev indhentet og nedkørt af en Bilist. Da det var min bestemte Opfattelse, at Chaufføren var paavirket af Spiritus, ringede jeg straks til Politiet og bad dem sørge for at faa fat i Manden og